

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010089
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6719010089.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Štefana Nováka, LL. M., na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. marca 2021 v trestnej veci obžalovaného L. F. za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 12. 10. 2020, sp. zn. 5T/24/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného L. F., nar. XX.XX.XXXX v F., trvalým pobytom F. č. 1

o d s u d z u j e

podľa § 360 ods. X Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere XX (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vo zvyšnej časti zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný L. F. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa XX. XX. XXXX v čase okolo XX.XX hod v obci F., časť G., okres K., v rodinnom dome s popisným číslom X sa vyhrážal zabitím družke L. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. č. 9, okr. K., s ktorou má spoločné deti tak, že v dome najskôr kričal na poškodenú pri vzájomnej hádke, že deti dá do ústavu a ju zabije, následne jej povedal slová: „rob čo máš“, čo poškodená odmietla, na čo jej povedal slová: „tak sa zbaľ a vypadni z môjho domu, spať tu nebudeš“ a po týchto slovách ju udrel tanierom po hlave, ktorý sa jej na hlave rozbil, čím takto svojím konaním spôsobil L. B. malú plytkú sečnú ranku na tvári v jarmovej oblasti vľavo a malú plytkú sečnú ranku na krku vľavo s dobou liečenia 5 dní, pričom uvedené konanie u nej vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie, nakoľko sa bála, že svoje vyhrážky splní, z ktorého dôvodu zavolať hliadku polície.

Za to bol obžalovanému podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 46 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, a to písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 20.01.2021. Poukázal na to, že bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody za skutok, ktorý nespáchal, jeho družka si zranenia spôsobila sama. K jeho odsúdeniu došlo len na základe výpovedí svedkov, ktorí pri skutku neboli prítomní. Svedok, ktorý nebol prítomný, nemôže o skutku nič vedieť. Zdôraznil, že počas konania v tejto trestnej veci bol prepustený z výkonu väzby na slobodu, pričom žil s deťmi v spoločnej domácnosti až kým nebolo pojednávanie pred okresným súdom. Okrem toho mal sedem rokov aj ďalšiu priateľku. Žiadal, aby krajský súd rozhodol vo veci spravodlivo, a zopakoval, že sa necíti byť vo veci vinným.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o vine a o treste. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané dôvodne len čiastočne, a to proti výroku o treste.

Súd prvého stupňa, pri dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní o jeho vine v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil, a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým podstatným hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., posudzovanému prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Vložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaného zo spáchania skutku, za ktorý bol stíhaný a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku uznal za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák.

Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresným súdom, predovšetkým na str. č. 8 a 9, s ktorým sa stotožnil vo výroku o vine, ale považoval za potrebné reagovať na odvolacie námietky obžalovaného, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu v tejto časti.

Na začiatku odvolací súd poznamenáva, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný sa spôsobom uvedeným skutkovej vete rozsudku okresného súdu dopustil takého konania, ktoré bolo možno právne posúdiť ako vyššie uvedený prečin, pretože sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo u neho vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (so zbraňou) a na chránenej osobe. Obžalovaný konal z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu v tzv. priamom úmysle.

Obžalovaný spáchanie skutku od začiatku popieral. Jeho obhajoba spočívala v tom, že poškodená - jeho družka na neho žiarila, a preto vypovedala v jeho neprospech, hoci sa len pohádali, pričom si zranenia spôsobila sama. Jeho obhajobu v tomto smere potvrdila nepriama svedkyňa F. B., ktorej sa mala poškodená zdôveriť s tým, že chcela dostať obžalovaného do výkonu trestu odňatia slobody, pretože mal ďalší vzťah s inou ženou a z tohto dôvodu si aj sama spôsobila zistené zranenia. Táto svedkyňa, ako sestra obžalovaného, mala eventuálne dôvod vypovedať v jeho prospech, keďže nechcela, aby bol trestne stíhaný a potrestaný. V prospech obžalovaného čiastočne vypovedal aj svedok F. F., keď uviedol, že z dôvodu žiarlivosti poškodenej vznikali medzi ňou a obžalovaným hádky a konflikty, pričom tohto chcela určitým spôsobom potrestať.

Naproti tomu zo spáchania skutku obžalovaného usvedčuje priama svedkyňa poškodená L. B., ktorá na hlavnom pojednávaní podrobne popísala jeho priebeh a nebol zistený žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by mala obžalovanému až v takej miere priťažovať. O jej obave z konania obžalovaného svedčí aj to, že po napadnutí z rodinného domu utiekla, pričom súčasne utiekol pred políciou aj obžalovaný, ktorý by na to nemal dôvod, ak by sa voči poškodenej nedopustil predmetného konania.

Jej výpoveď potvrdili nepriami svedkovia Z. R. a U. Z. Y., príslušníci polície, ktorí po ich príchode bezprostredne videli zranenia poškodenej, ktorým zároveň uviedla, že obžalovaný sa jej vyhrážal zabitím, pričom bola rozrušená. Výpoveď svedkyne poškodenej z hlavného pojednávania v určitých častiach potvrdzujú aj výpovede svedkov V. M. a K. B. z prípravného konania, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prečítané, keďže títo svedkovia využili svoje právo a odopreli vypovedať. F. V. M. potvrdil, že privolať telefonicky políciu na žiadosť poškodenej, hoci presné okolnosti si už nepamätal, pretože už bol pod vplyvom alkoholu. F. K. B. vypovedala, že poškodenú k nej priviezli policajti spolu s malým synom, pričom táto jej uviedla, že ju obžalovaný zbil tak, že jej hodil tanier do hlavy, zároveň je povedala, že sa bojí ísť domov, keďže príslušníci polície ešte stále obžalovaného hľadali. Poškodená u nej vtedy prvýkrát z obavy pred obžalovaným aj prenocovala.

F. V. M., priateľka obžalovaného, ktorá nepotvrdila jeho obhajobu, pri skutku priamo prítomná nebola, videla však, ako na obžalovaného kričali príslušníci polície, ktorí ho naháňali, keďže pred nimi utekal. Potvrdila, že na druhý deň jej poškodená povedala, že jej obžalovaný rozbil hlavu a museli ju zašivať. F. E. Hakeľ potvrdil, že sa poškodená u nich zastavila so žiadosťou, aby jej pomohli zavolať políciu, čo sa však nedalo realizovať, pretože tam nebol signál. Poškodená mu zároveň povedala, že ju obžalovaný napadol, tak že jej mal hodiť tanier do hlavy. Aj svedok F. F., ktorý býval v tom istom dome, kde žila poškodená s obžalovaným, potvrdil, že poškodená bola zranená na hlave a počul, ako príslušníkom polície hovorila o tom, že ju mal obžalovaný udrieť tanierom po hlave.

Zranenia poškodenej boli objektívne preukázané aj závermi znaleckého posudku z odvetvia traumatológie, pričom korešpondovali s tvrdením poškodenej, pokiaľ ide o spôsob ich vzniku, početnosť, charakter a lokalizáciu. Určite nemohli vzniknúť búchaním hlavy poškodenej o zárubňu, avšak nebolo možné určiť, či jej ich spôsobila iná osoba, alebo či si ich spôsobila sama. Z ďalšieho znaleckého posudku z odvetvia klinickej psychológie dospelých vyplývalo, okrem iného, že u poškodenej bola zistená zvýšená miera úzkosti a napätia, ako aj ťažkosti psychosomatického charakteru spôsobené dlhodobou prežívaným stresom v konflikte spolužití s obžalovaným, avšak jej stav si nevyžadoval psychoterapiu a taktiež u nej neboli zistené známky týranej osoby. Nezanedbateľnou bola aj kriminálna minulosť obžalovaného, ktorý má evidentne sklon opakovane páchať rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť.

Súhrn dôkazov vyznievajúcich v neprospech obžalovaného, ktoré na seba nadväzujú a logicky sa dopĺňajú, vzhľadom na ich celkovú dôkaznú silu a hodnotu, vyvracajú ním produkovanú obhajobu, podporovanú dôkazmi vyznievajúcimi v jeho prospech, z ktorej vyplýva jeho snaha zbaviť sa trestnej zodpovednosti a v konečnom dôsledku nielenže preukazujú, že skutok sa stal tak, ako bol ustálený, ale aj to, že ho spáchal práve obžalovaný. V danom prípade pri hodnotení vykonaných dôkazov totiž neexistoval dostatočný dôvod na použitie zásady v pochybnostiach v prospech obvineného.

Preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, dospel krajský súd na rozdiel od výroku o vine, v časti k inému záveru, ako okresný súd, pričom odvolanie obžalovaného v tomto smere považoval za čiastočne dôvodné, nakoľko bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a zároveň mu bol uložený neprímeraný trest odňatia slobody. Z tohto dôvodu napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. v celom výroku o treste zrušil a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o treste sám.

Pri úvahách o určení druhu trestu a jeho výmery mal krajský súd za to, že okresný súd nesprávne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na 0 : 1, keď u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j., že už bol za trestný čin odsúdený a z tohto dôvodu následne nesprávne aplikoval pri ukladaní trestu ust. § 38 ods. 4, 8 Tr. zák., na základe ktorého došlo k zvýšeniu dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu, ktorá tak predstavovala rozpätie od 16 mesiacov až do 3 rokov. Obžalovaný bol síce XX-krát súdom trestaný pre rôznu úmyselnú trestnú činnosť, avšak ohľadne posledných piatich odsúdení sa na neho hľadí, ako by odsúdený nebol (to platí aj

pre ďalšie dve odsúdenia). Posledné odsúdenie, na ktoré bolo možné v tomto smere prihliadať v súlade so zákonom, bolo z roku XXXX a nepodmienečný trest odňatia slobody v ňom uložený obžalovaný vykonal dňa XX.XX.XXXX. Okresný súd ho síce z tohto dôvodu správne zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, avšak podľa názoru krajského súdu, berúc do úvahy viac ako 12-ročný časový odstup, ako aj to, že išlo o odsúdenie za úplne iný druh trestnej činnosti, nebolo na toto odsúdenie, ale aj na ďalšie, skoršie, nezahladené odsúdenia, nevyhnutné prihliadať. Vzhľadom k tomu dospel k záveru, že obžalovanému nepoľahčovala, ale ani nepriťažovala žiadna okolnosť, a preto nedošlo ani k zmene hraníc zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda mu bolo možné ukladať trest odňatia slobody od 6 mesiacov až na 3 roky. Berúc do úvahy všetky skutočnosti uvedené v ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. mal odvolací súd za to, že na obžalovaného stačí pôsobiť uložením trestu v polovici prvej štvrtiny trestnej sadzby, a preto znížil výmeru trestu a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov.

Obžalovaný spáchal uvedený prečin počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, na čo však nebolo možné prihliadnuť ako na priťažujúcu okolnosť, keďže u neho nastala tzv. fikcia neodsúdenia z dôvodu jeho zahľadania, avšak v určitej, aj keď menšej miere, bolo túto okolnosť potrebné zobrať do úvahy. Predovšetkým bohatá kriminálna minulosť obžalovaného, ktorý má evidentne sklony páchať rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť, pričom k jeho náprave nevedol ani výkon doposiaľ uložených nepodmienečných trestov odňatia slobody, vylučovala možnosť, aby mu bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený na skúšobnú dobu. Keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prečinu vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho krajský súd na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Takto uložený trest obsahuje v dostatočnom rozsahu prvok represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie, zároveň postačuje na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a zodpovedá aj všetkým ďalším zákonným ustanoveniam Trestného zákona, ktoré upravujú zásady pre ukladanie trestov.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov o vine a o treste z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za čiastočne dôvodné (vo výroku o treste), rozhodol pomerom hlasov 3 : 0 tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.